

Gespleten hoeven en herkauwers

Dit zijn de dieren die u eten mag van alle dieren die op de aarde zijn. Alle dieren met gespleten hoeven, waarvan de hoef in tweeën gespleten is en die bovendien bij de dieren horen die herkauwen, die mag u eten.

Leviticus 11:2,3

De dieren die de Israëlieten mochten eten, moesten gespleten hoeven hebben en herkauwen. Voor ons als Christenen heeft deze aanwijzing een geestelijke betekenis. We leren daaruit, wat een gelovige Christen moet kenmerken.

De *gespleten hoeven* spreken over de levenswandel van de gelovigen. Dieren met gespleten hoeven kunnen ook in onbegaanbare terrein zekere, besliste stappen doen. Kinderen van God *staan* in de genade. Ze gaan standvastig en doelbewust door de meest uiteenlopende levensomstandigheden. Hun geloof geeft hun een stevig houvast.

Het *herkauwen* doet ons denken aan het verteren van geestelijk voedsel, dat we bij het lezen in de Bijbel in ons hart opnemen. Hoe belangrijk is het, over wat we gelezen hebben na te denken en het 'in ons hart te overdenken'! Paulus schreef aan de Kolossers: 'Laat het woord van Christus rijkelijk in u wonen'.

Uit Leviticus 11 leren we ook dat een dier dat *maar één van deze* beide kenmerken heeft, niet gegeten mag worden. Wie de Bijbel leest en zich met wat hij gelezen heeft bezig houdt, maar in het praktische gedrag nauwelijks laat zien dat hij een gelovige Christen is, bij diegene klopt iets niet. Het kan God onmogelijk bevallen als iemand een goede Bijbelkennis bezit, maar een oppervlakkig Christenleven leidt. Kennis zonder gehoorzaamheid is voor God niets waard.

En het is al even onmogelijk om als Christen te willen leven, zonder zich uitgebreid om de Bijbel en haar aanwijzingen te bekommeren. Zo'n leven wordt een zuivere gevoelsaangelegenheid. Maar dat stelt God niet tevreden.